

Izhaja vsako soboto
in je za naročnike „Našega
Lista“ v kamniškem okraju
brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo
tristopna petit-vrsta po 10 v.
za enkrat, za večkratno ob-
javljenje po dogovoru.

Kamniška Bistrica in nje uprava.

(Nadaljevanje.)

Koncem leta 1907. mora meščanska korporacija narediti nov načrt oskrbovanja njenih gozdov v Bistrici za prihodnjo 10 letno dobo ter mora ta načrt predložiti političnej oblasti v pregled. V očigled temu dejstvu, kakor tudi z ozirom na splošno, skrbno in pametno oskrbovanje teh gozdov mora si vsak trezno misleč človek posebno dve vprašanji postaviti in ji tudi po svoji najboljši vesti skušati realizirati, če mu je resno do povzdige gospodarstva in primernega izkoriščenja teh gozdov. Te dve vprašanji bi bili: splošno oskrbovanje gozdov in potrebna transportna sredstva za spravljjanje lesa iz gozda, drugo, nič manj važno vprašanje pa zadeva osebe, ki jim je poverjeno gozdno oskrbnništvo samo.

Če vstopimo v gozd kot nepristransk opazovalec, recimo pri Špinu ter zasledujemo slabo, sedaj obstoječo pot do Konca, vidimo na prvi pogled, da se je skozi dolgo vrsto let ravno v neposredni bližini obeh bregov Bistrice v takem razmerju iztrebilo les, da je za prvih deset let, ali pa še za delj časa, nemogoče misliti na kako sekanje, brez da bi gozd trpel škodo, ki se morda nikdar več popraviti ne bi dala, gotovo bi pa morali meščani se zadovoljiti z manjšimi in slabšimi „porcijami.“ Višje ležeči gozdovi so res v boljšem stanu in bilo bi misliti na okoriščenje samo na tak način, da bi se napravilo primerna pota in da bi se mislilo tudi na modernejša transportna sredstva, kajti dandanes nima vsa uprava prav nobenih transportnih sredstev. Po takih sredstvih bi bilo vsaj nekoliko omogočeno višje ležeče gozdove doseči in z njimi se racionalno okoriščati.

Nočemo ravno trditi, da je zakrivilo to napako, namreč deloma preveč, deloma celo popolnoma iztrebljenje lesa v krajih, ki so najbolj pristopni in kjer je še dokaj lahko spravljati les do struge brez velikih prometnih sredstev -- gozdno oskrbnništvo oziroma gozdarji iz nestrokovnjštva, temveč prepričani smo, da so vsakčasni gozdarji na vedno ponavljajoče se interpelacije in vedna zahtevanja in izpraševanja upravičencev: „koliko lesa dobimo letos?“ hoteli prekositi vsak svojega prednika in sekal je, kjer mu je kazalo, da bo najložje, najceneje in največ lesa spravil v Kamnik. Moda si je vsak gozdar tudi mislil: Teh par let, dokler bom pri korporaciji za gozdarja nastavljen, bom že še dovoljno preskr-

boval upravičence z drvimi, star pa itak pri tukajšnji korporaciji ne bom postal. Vprašal pa najbrže ni sam sebe tudi, ali bo to vedno tako naprej šlo in bo li vsakčasen naslednik tudi še v stanu na tak način preskrbovati upravičence z lesom.

Dejstvo je, da se gozdarji pri naši korporaciji tako menjajo, da mora vsak količkaj razsoden človek se čuditi. Tekom 5 let imeli smo pet gozdarjev, to je toraj povprečno vsako leto družega. Ali more človek misliti, da se gozdar v enem letu le malo spozna v tako razsežnih in na mnogih krajih skoraj nepristopnih gozdih?

(Dalje prih.)

Zapostavljanje Slovencev bi lahko imenovali postopanje državnih uradov. Nekaj tacega dokaza imamo zopet na novo izgotovljeni in pred kratkim izobešeni firmi naše glavne davkarije. Napis je narejen seveda na prvem mestu v nemškem jeziku in šele drugo mesto zavzema slovensko besedilo. Dobro vemo, da tega niso zakrivili gospodje pri kamniški davkariji, temveč da se je zgodilo na višji ukaz! Dokler smo imeli c. kr. davkarijo, je bila slovenščina na prvem mestu, kakor se to tudi edino spodobi v kraju, kjer je 99 odstotkov Slovencev. Sedaj je davkarija spremenjena v glavno davkarijo in to povišanje se pa že mora oznaniti slovenskemu svetu najprvo v nemškem jeziku. Prav kakor bi se c. kr. avstrijski uradi norčevali iz svojih davkoplačevalcev, prav tako izgledajo napisi pri različnih uradih. Kedaj bomo prišli Slovenci do tistega nastopa, da bode država, katero moramo tudi mi vzdrževati, dala nam pravice? Dokler bomo taki neumni patrijotje, gotovo ne!

Ljudska javna knjižnica v Kamniku se otvori s prvim septembrom t. l. Knjižnica, ki je povsem moderno urejena, šteje do danes okoli 250 najboljših slovenskih knjig, tako n. pr. vse povesti Jurčičeve, Kersnikove, Tavčarjeve, veliko Cankarjevih, dalje znamenite romane Sienkiewiczeve, Ljubljanski Zvon, Slovan, Dom in Svet, Slovanska knjižnica itd. Izposojevalo se bo vsak teden dvakrat. Vsak izposojevalec bo moral imeti izkaznico, ki se bo dobila pri knjižničarju za 10 vin. Za vsako izposojeno knjigo bo plačati 4 vin. Nabrani denar se bo vporabil za nakup in vezavo novih knjig. Knjižničarjeve uradne ure bodo vsak četrtek od 1. do 2. ure popoldne in vsako nedeljo od 9. do 10. ure dopoldne. Natančnejša določila priobčimo prihodnjič. — Nadalje so darovali

večje število jako dragocenih knjig gg. J. Draksler, prof. Fr. Svetič, ki je že preje enkrat daroval 10 kron in Fr. Stele. Hvala!

Kje pa smo? V zadnjem času začeli so se nekateri Nemci v Kamniku uprav izzivalno vesti. Ne mine teden, da bi se ne prepevale nemške izzivalne popevke po javnih lokalih in to na tak ostentativen način, da se celo popolnoma indiferentni ljudje ogorčeno izražajo nad takim izzivanjem. V noči od srede na četrtek je bil v našem mestecu zopet tak direndaj. Ne le, da so krulili nemške pesmi kakor „Wacht am Rhein“ v gostilni sami pri odprtem oknu, temveč so celo v pozni noči počeli tak ropot in tako vriščali po ulici, da so ljudje vstajali in prestrašeni popraševali, kje je ogenj. Seveda se ta nemška gospoda izključno in ostentativno pozdravlja s „heil“. Sedaj se mudi pri nas nekaj nemških mladeničev, ki so pri svojih roditeljih na počitnicah in ravno ti mladeniči počnejo najhuje. Ne vemo, ali so takih nerodnosti samo ti mladeniči krivi, ali so resni in starejši gospodje pravi vzrok, dejstvo pa je, da so bili v tej nočni družbi tudi starejši nemški gospodje in celo dame. Kaj malo pristojajo tudi onim gospodom, ki pridejo k nam z namenom služiti slovenske novce, prepevati izdajsko in izzivalno „Wacht am Rhein“, „das deutsche Lied“ ali pa druge take nemške bojne pesmi. Vprašamo, kako naj to postopanje imenujemo? Če je gospoda tako srečna v izražanju zvestobe nasproti svojim bratcem v rajhu, čemu hodi še vedno v naše kraje, naj raje zapusti slovenska mesta in se naj preseli v blaženi rajh, kjer se cedi med in mleko. Ondi bodo lahko neomejeno in popolnoma prosto popevali in izražali svoja srčna čutila. Mladič pa, ki hočejo kedaj nositi avstrijske uniforme, bi pač morali imeti toliko avstrijskega čuta in patrijotizma, da ne prepevajo izdajskih in nas, nele Slovencev, temveč tudi Avstrijcev žalečih pesmi. Če nimajo taki patrijotizma, ne glede na njih mladost, kako naj se ta lepi čut od nas Slovencev zahteva?

Salonski orkester v Kamniku je priredil dva koncerta v prid Društvenemu domu. Prvi koncert se je vršil v sredo dne 15. t. m. na vrtu Fischerjevega hotela, drugi koncert pa v soboto dne 18. t. m. v zdravilišču. Kar se tiče muzikalnega uspeha, sta vspela oba koncerta prav lepo, kar se pa tiče gmotnega, smemo pa le prvega imenovati kot dobro vspelega. Drugi koncert v zdravilišču je bil dokaj slabo obiskan, kajti Kamničani principijelno ne gredo v zdravilišče, ker ondih vlada nemški in nemškutarski duh. Tega postopanja Kamničanom vsled teh razmer nit niti zameriti nihče ne more. Dasi je bila vstopnina pri drugem koncertu višja, bilo je komaj 56 kron vsega dohodka. Nemška gospoda se na preplačila pač ne razume! Od prvega koncerta je preostalo 100 kron čistega dohodka, katere je orkester plodonosno naložil za sklad Društvenega doma. Laskavo oceno prvega koncerta pri Fischerju je tudi priobčil hrvatski dnevnik „Obzor“.

Pot k izvirku Bistrice. Dobili smo naslednjo pritožbo: Mi turisti smo sicer vajeni prav slabih potov in ne strašimo se slabega vremena. Pričakovali bi pa pot, ki drži iz Stahovice v Bistrico, vsaj v takem stanju, da je mogoče brez čolna priti naprej. Pred nekaj dnevi sem bil tako nesrečen, da sem moral to pot prehoditi, na kateri je blata nad 20 cm. Ne vem, ali mora dotično pot vzdržavati občina Županjenjive ali kamniška meščanska korporacija, prosim pa, da se dotični faktorji za popravilo nekoliko zavzamejo in pot vsaj nekoliko popravijo.

Kamniška podružnica „Slov. plan. društva“. Daritelji za popravilo koč na Sedlu: Iz Ljubljane: N. N. 200 K, Gričar & Mejač 100 K, Vaso Petričič nože in vilice, Fr. Ks. Souvan 12 rjuh, Feliks Urbane 6 rjuh, J. C. Mayr 6 rjuh, Engelbert Skušek toaletno blago, Albert Derganc toaletno blago, Česnik in Milavec brisače, Hugo Ihl brisače, S. Benedikt 6 brisač, Jernej Bahovec tintnik, peresa in držala, Lavoslav Schwentner 1 pisalno podlogo, Fr. Čuden 1 stensko uro, Ed. Kavčič 4 steklenice Floriana, Julij Klein 1 ogledalo, Pauschin 6 skudelic za kavo, Fr. Golob 1/2 dcl. namizne oprave, Franc Schmidt žlice, nože in vilice, Kollman 12 krožnikov, Krisper obešala, J. Grobelnik namizni prt in serviete, A. E. Skaberne namizni prt, N. Hoffman kuhinjski nož, Val. Golob 3 svečnike, Oroslov Dolenc 4 zavoje sveč in 1 steklenico medenega žganja, Rudolf Holzer termometer, Fr. Stupica 18 žličk za kavo, Anton Škof 12 žlic in 5 pip, D. Hribar sliko (Slomšek), Mihael Mihelič ščetko za obleko, M. Gerber kloset-papir in koledar, Goldstein vremensko hišico, J. Soklič 2 copate, J. Giontini 4 krožnike, H. Suttner 1 budilko, J. Kordin 1 steklenico žganja, Josip Stariha 1 svetilko, Perdan 1 steklenico cognaca, Viktor Schaffer žlice, N. N. gospa 2 namizna prta.

(Dalje prih.)

Iz Domžal. Lepo uspela veselica novo ustanovljenega gasilnega društva v Stobu je bila trn v peti našim nemškim kulturonošem. Nek lopov je ukradel slovensko trobojnico z okna tamošnjega tovarnarja slamnikov, jo raztrgal na kose ter razmetal pred tukajšno žandarmerijsko postajo in tako dal duška svojemu pravemu notranjemu človeku. Kdor pozna naše tirolske mogočnejše in njih hinavsko nadutost, gotovo ne bode dvomil, da se je ta čin mogel zgoditi v sporazumu s Tirolci. Vsakemu, komur so razmere le količkaj znane, ve, da takega čina nobeden domačin ni zmožen, temveč da so Tirolci najeli kako tujo propalico, katerega so morda tudi še opijanili, da je storil ta drzni čin. Zanimivo bi bilo poizvedeti, kak „Edelvolk“ je sedel tisti večer v lopi neke tukajšne gostilne. Bilo je namreč slišati tako divje glasove, da bi se pošten človek čutil prej v kakšni indijanski pustinji kakor pa med civiliziranim svetom. Zanimivo bi tudi bilo vedeti, kaki nemški gostje so prišli isti dan semkaj posetit svoje germanske bratce. Morda so najeli Tirolci kakega Lederhasa, ki nam je še dobro v spominu izza nemške provokacije po svojih

revolverskih činih ali pa kakega „Truzburgerja“, kateri nam je istotako dobro znan izza Rainerjevih časov. Vprašanje je le še, kako plačilo so obljubili onemu, ki jim je njih naročilo tako vestno spolnil. Tirolci se čutijo že popolnoma neomejene gospodarje, zato pa tudi nastopajo mogočno, kakor bi bili mi njih sužnji. Zgornji slučaj je zopet jasno dokazal, kako plačujejo Tirolci svojo nam dolžno hvaležnost. V obče je znano, pod kakšnimi razmerami in iz katerih vzrokov so zrasle tirolske palače. Znoj domačinov sezidal jim je njih domovja in vsaka njih palača je živa slika izkoriščanja domačinov ali pa zmožnosti njih rojakov, ki pridejo v oguljenih jopičih iz svoje domovine k nam, moramo reči, da jih domačini trikrat prekašajo, navzlic temu pa protežirajo Tirolci svoje rojake na škodo domačinov, katere le izmozgavajo. Vsled različnih šikan in izmozgavanja zapuščajo slovenski delavci in delavke v velikem številu domovino ter se izseljujejo v daljno Ameriko, kjer si iščejo boljšega zaslužka. Namesto da bi bili Tirolci vsaj nekoliko hvaležni domačinom, ki so jim v potu svojega obraza največ pripomogli do milijonov, pa kažejo vedno svoje sovraštvo in uganjajo taka prostaška dejanja, katerih se pošten človek sramuje. Taka dejanja vandalske „Musterkulture“ kličejo po osveti in najložje se bo zadelo te ohole ljudi, ako se jim odtegne kolikor mogoče veliko delavskih sil. Izkoriščanje in izmozgavanje mora enkrat končati. Delavci in delavke, organizirajte se in zahtevajte za svoje pošteno delo tudi pošteno plačilo!

Nečloveška mati. Poroča se nam iz Domžal: V sredo popoldne je desetletni sin Kušarjevega nadmlinarja tresel na domačem vrtu slive. Ko ugleda to njegova lastna mati, prileti s polenom nadenj ter ga radi tega tako neusmiljeno pretepa, da fant še hoditi ni mogel. Po celem životu je pobit ter ves črn od udarcev. Naenkrat se je na otrokovo upitje zbralo polno ljudi, ki so ogorčeni nad takim ravnanjem začeli zmerjati neusmiljeno mater. A navzlic temu je še nadalje s polenom udrihala po otroku in se celo izrazila, da ga ubije radi tega, ker je na domačem vrtu slive tresel. Ker mati le ni odnehala pretepavati otroka, skočila je neka stara ženica, ki je ravno pri sosedu na polju delala k nji, ter ji iztrgala otroka iz rok. Vsega pobitega je peljala k orožnikom, da bodo napravili ovadbo proti nečloveški materi.

Hudomušneži o „senožeti“ kamniške železnice. Stvar je šaljiva pa tudi resna, kakor se vzame. Zato poslušajmo glas iz občinstva: Ne bom vam opisoval tajnih čustev, ki so navdajala že marsikoga izmed nas ob prijetni vožnji po progi kamniške železnice, poraščeni z bujnim zelenjem in cvetjem, ki že od daleč priča vsem, da ne skrbi uprava te železnice z varno in previdno-počasno vožnjo samo za življenje potnikov, marveč dokazuje tudi, da ima smisla za lepoto. Na idilično-lepi kamniški progi ne vidiš tiste dolgočasnosti, tistega pustega kamenja, ampak življenje klije povsod, kjer se vozijo presrečni

potniki. In še več! Vsi bližnji sosedje te z zelenjem in cvetjem okrašene proge bodo imeli tudi koristi od te bujne „senožeti“ železniške uprave, ki bo — trava namreč, ne železniška uprava — ravno sedaj prav prišla vsem tistim, ki potrebujejo dobre in tečne krme za svojo živino. — Brez šale, kmetovalcem bi bilo gotovo ustrezno, da pride čim preje do javne dražbe dozorele železniške trave. Torej ne odlašati!

Praktikus.

Mestna godba priredi danes zvečer ob lepem vremenu mirozov po mestu.

Ne potujte lahkomišlno v Ameriko! Glasom razpisa c. kr. deželnega predsedstva z dne 3. t. m., št. 3125 se je zopet pokazala živahna tajna agitacija za izseljevanje v braziljansko državo San Pavlo. Agentje obljubujejo izseljencem ne samo obilno priliko za delo, visoke mezde in zelo ugodne razmere za kmečko naselbo, ampak prosto vožnjo čez morje. V resnici pa so razmere v državi San Pavlo za naseljence kakor tudi za navadne delavce jako neugodne in morajo izseljenci, vožnjo čez morje sami s svojim denarjem poravnati. Okrajno glavarstvo opozarja županstva, naj svare vse izseljence ki nameravajo potovati v San Pavlo, v gori navedenem zmislu, da ne bodo škode trpeli.

Spominjajte se Društvenega doma!

= Velika zaloga vsakovrstne
opeke (falz - cegla)

iz raznih velikih tovarn
pri **Fran Pečniku v Domžalah.**

Postrežba točna.

Cene nizke.

Smrt muham!

je najboljšo domače sredstvo za
pokončavanje muh.

Cene: 1 pola 10 vin. Pri večjem odjemu znaten
popust. 12-7

Glavna zaloga pri

❖ **Karolu Kummer**
trgovina s špecerijskim blagom
v **Kamniku na Grabnu.** ❖ ❖

Priporoča svojo špecerijsko blago, osobito pa moko in
žito po nizki ceni v izborni kakovosti.

Izborno vležano pivo v
sodčkih in steklenicah
priporoča
pivovarna Julij Stare
v Mengšu. || Vsa naročila se
točno izvršujejo.

Tovarna kisa
Marija Stare v Kamniku.

Priznano izboren kis (jesih)
se vsakemu trgovcu in gospo-
dinji najtopleje priporoča. =

Jedilna
mast
"GERES"

se prodaja v trgovini
Josip Klemenčiča v Kamniku.

Vsakovrstne krste, kakor tudi kovinaste za v rakve
priporoča

26—5

Julij Weibl

umetni mizar v Kamniku na Šutni.

Nadalje priporoča svojo zalogo pohištva.
Izvršuje tudi mizarska stavbna in sploh
vsa v njegovo stroko spadajoča dela.
Izvršitev točna. Cene zmerne.

Pogrebni zavod.

Trgovina s špecerij-
skim blagom

E. HAJEK

Kamnik, Glavni trg 23
priporoča vsaki dan sveže kuhano

šunko,
čajno maslo (Teebutter),
delikatese sploh in vse
vrste mineralne vode.

Stanje hran. vlog:
nad
1,450.000 K

Mestna hranilnica v Kamniku

Rezervni zaklad:
nad
25.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4%
ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu.

Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna
občina kamniška z vsem svojim premoženjem in vso davčno močjo.
Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to
hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Hranilnica sprejema tudi hranilne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar,
ne da bi se pri tem obrestovanje prekinilo.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Poštne hranilnice račun št. 856.422.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti
in na amortizovanje v 36letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku
36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.